

بر نسخہ سی ۱ غرو شد در .

مجموعہ مکاتیب

مرکزی ابو السعود جادہ سندہ ۱۸ نومرولو دکاندر .
کوندربلہ جک اوراق معلم نامنہ اوراہ کوندربلیدر .
بوسنہ اجرنی ویرلماش مکاتیب قبول اولنماز .

بر نسخہ سی ۱ غرو شد در .

استانبول ایچون آہونہ یازماز . بوغاز ایچی داخل اولدینی
حالدہ خارج ایچون بر سنہ لک آہونہ بدلی — بوسنہ
اجرنبیلہ برابر — یاریم عثمانلی لیراسیدر .

فی ۲۰ ذی الحجہ سنہ ۱۳۰۵ (معارف نظارتینک رخصتیہ ہفتہ در دفعہ نشر اولنور) فی ۱۷ آگستوس سنہ ۱۳۰۴

(درون) نظم و نثرده قوللانیلیر. (اندرون) که استعمالی اندر در.
(افغان، فغان — چهار، چار — بدر، بر — چاه، چه —
راه، ره — ماه، مه — شاه، شه — کوتاه، کوته — دامن، دامن
— پیراهن، پیرهن — آکاهی، آکهی) نظم و نثرده قوللا-
نیلیر.

(پرون، دیگر، خاموش) نظم و نثرده، (برون، دکر، خامش)
یالکر نظمده استعمال اولنور. [*]

(هانا، مانا — اکنون، کنون — ناکاهان) هیچ قوللاناز.
(ناکاهان) نظم و نثرده قوللانیلیر.

(انهی)
تبدیل — ایکی نوعدر: برخیسی بر حرفک یرسنه حرف
دیگر کتیرمکدر.

مثال:

(آب انکور و آب نیوفل)

(مرمر اذعیر و مشک بدل)

(ابو شکور)

بوراده رایه بدل لام کتیرلمشدر.

ایکخیسی حرفین پینده تقدیم و تأخیر اجرا اچمکدر. مثال
(هرکر) کله سنده را کافدن مقدم اولدینی حالده بعض شعرانک
کافی رایه تقدیم ایله (هرکر) دیملری بوقیلدندر.

مثال:

(مرانشانه تیر فراق کرد و هرکز)

(کسی شنیده که باشد کان نشانه تیر)

(سعد سلمان)

خطای معنوی — ایکی نوعدر: برخیسی (غلط)، ایکخیسی
(غلط فاحش) در.

غلط — تصور اولتان معنی فی ذاته خطا اولمقددر.

مثال:

(ای اختر سخا که زسیر نوال خویش)

(هر روز بر سپهر تفاخر کنی قران)

(رافعی)

(بانجوم تفاخر کنی قران) دیش اولیدی طوغری اولور.

[*] (خاموش) فارسیده (خوش، خوش) صورتلرنده تخفیف
ایدیلیر. برخیسی لسانزده یالکر نظمده قوللانیلیر. حتی (خامش) ترجیح
اولنور. ایکخیسی ده استعمال اولنه ییلرسده ترکی اولادر.

بنه اسماء سته معتلدن بابا معاسنه اولان (اب) لفظی عربیده
حالت اضافنده تام الاعراب اوله رق اوج حالته مخصوص اولمق
اوزره (ابو) (ابا) (ابی) صورتلرنده قوللانیلیر. بز یالکر (ابو)
صورتی استعمال ایدرز. مثلاً (زمان ابو منصور) دیرز.
(زمان ابی منصور) دیمکه لزوم کورمیز. (ابو مسلم) دیه جک
برده (ابا مسلم) دینلرمن وار ایسه ده آتار دیملری ایله دیماملری
مساوی اولان طاقنددر.

مثلاً فخر عالم اقدمزی کنبه شریفه لریله یادیده جک اولسه ق
(حضرت ابو القاسم) دیرز. (حضرت ابی القاسم) دیمیز.

حاصلی: ترکیبات عربیه به مخصوص اولان اعراب ترکیبات
فارسیده یورمیز.

مستثنای حقیله ایضاح ایدمه دیک ایسه شبهه ایتدیککر جهتاره
دائر استیضاحانده بولنه ییلرسکر.

(انهی)

— بدائع الافکار — فی صنائع الاشعار —

مؤلفی: حسین کاشفی

— مابعد —

زیادات وحذف قیلندن اولان (اکر، کر — هانا، مانا —
کنون، آکنون — اندرون، درون — پرون، برون — افغان،
فغان — چهار، چار — دیگر، دکر — بدر، بر — خاموش،
خامش — چاه، چه — راه، ره — ماه، مه — شاه، شه — کوتاه،
کوته — دامن، دامن — پیراهن، پیرهن — ناکاهان، ناکاهان —
آکاهی، آکهی) کبی بعض کلمات کک زیادده، کک حذف
صورتیله نظم و نثرده استعمال اولنور.

— ملاحظه مترجم —

مؤلفک افاده سی لسان فارسی به عأددر. بولکملر حقنده لسان
عثمانی به عأد اولمق اوزره بروجه آتی بعض اخطاراتده بولتفه
لزوم کوریدوروز:

مکتب حقوق درسلی صرهنده یازدیلغمز برمقالهده بیان
اولسیدینی اوزره (اکر) که (کر) صورتسده استعمالی نظممه
مخصوصدر. [*]

[*] بنه اومقالهده کوسرلیدی وجه ایله (اکر) فارسیده (ار) شکلنده
دخی تخفیف اولنورسده بو، لسانزده هیچ قوللاناز.

— ملاحظه مترجم —

بو بیتلرده «یوسف نجار کیدر، نوح دروکر کیم اولیورکه آنک دکاتی قیوسنده هنردن دم اوره بیلسون؟ نوحک چوق علی یوق ایدی. پدرم اولیسی علمی سایهسندنه آنک طوفانی اوزرینه کوبری قوراردی» مفهومیله اولدینی ایچون انورینککندن آشاغی قالیر یولهردن دکلدر. شرای عجمک بویولهکی کستاخانه صاحبلرندن نه قدر نفرت ایدله آزدر.

(انتهی)

۷ — الفا

(الفا) لغتده «ابطال ایتک» در. اصطلاحده برلفظی ایغال[*] طریقسه — معنای سابقه تا کیداً تعلق اولماق اوزره — ایراد ایلکدن عبارتدر. او لفظه (ملفی) دینلیر.

مثال :

(آنکه بدر خشید تیغ نوزدوده بی نیام)

بوراده (بی نیام) تعبیری لغودر، چونکه قیلچیک قینمز اولدینسه (بدرخشید) کلمسی دلالت ایدوب طوربور. بوده (حشو) قیلندندر.

(مابعدی وار)

—>>>>>><<<<<<—

— تترز راکن —

مؤلفی : امیل زولا

— مابعد —

کندینجه واقعا (ترز) چرکین ایدی، سومبوردی، فقط شوراسی وارکه آنک ایچون هج بر پاره صرف ایدمک دکل ایدی. [*]

نهایت : اطرافیهله دوشونیلجه اوله برمناسبت نتایج وخیه حاصل ایدمبوردی : منفی اقتضاسندن اوله رق کیفیتی مکثوم طوته جق اولان (ترز) ی ایستدیک وقت باشندن سهولته دفع ایدمک. (قامیل) ایشی آکلایوب د حدت ایدمک اولسه

[*] صوفی، صوفندرمق.

دی. چونکه (قران) دینبان حال کوکبر بیننده تصور اولنور، کواکب ایله سما آرهسندنه دکل. برمقارن تعین ایدلمکجه (ستاره برفلک قران کرد) دینلر.

غلو قاحتش — مدح و هیجوده مبالغه بی مؤدی محظور شرعی اوله جق درجه بی قیقارمقدر.

مثال :

(اگر فساد هستی بکل بر انداید)

(ترا چه باک نه ذات تو مستعد فسادست)

(وگر بقا نبود در جهان ترا چه زیان)

(بقا بذات تو باقی نه ذات تو بیقاست)

(انوری)

بو معنی مدح و ک قدیمی مستلزم اولیور.

— ملاحظه مترجم —

انورینک (ابو الفتح طاهر) حقتدهکی :

(اگر محمول حال جهانیان نه قضااست)

(چرا عجزی احوال برخلاف رضاست)

مطالعی قصیده مشهوره سندن بوا یکی بیتکه — «فنا» باب «وجود» ی جامورله صیویوب سد ایدمک اولسه بیله سنجه نه باک؟ ذاتک مستعد فنا دکلدر. جهانده بقا اولمسه ده سنجه نه زیان؟ بقا ذاتکله باقییدر، ذاتک بقا ایله دکل. — مأثمه در — نظیری پک نادر بولنور هذیانلر دندر.

(انتهی)

مثال دیگر :

خاقانی، بدری (علی نجار) حقتده دیرکه :

(یوسف نجار کیست نوح دروکرکه بود)

(تا زهنر دم زند بر دردگان او)

(نوح نه بس علم داشت کر پدر من بدی)

(قطره بستی بلم — بر سر طوفان او)